

BÉKEHARANG

HITMÉLYÍTŐ, HITÉBRESZTŐ ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP.
MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2. P. EGYES SZÁM 20 F.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. I. emelet.

Az alázat dicsősége.

Ismét elérkeztünk a szent karácsonyi időszakba. Már az adventi betek levegője telve van Isten kegyelmével, amely a várakozásban fokozódó örömet hoz. Az angyal szavát ilyenkor jobban halljuk meg és gondoljuk, hogy meg is értjük. „Dicsőség az Istennek és békeség a jóakaratu embernek.” Készek vagyunk vallani, hogy mi is Isten dicsőségére akarunk élni. De egyben bevalljuk, hogy érthetetlennek látszik az angyal szava a békességre vonatkozólag. Békességre vágyakozik minden ember és mégis olyan nehéz azt megnyerni.

Karácsony az öröm ünnepe. De megmaradó öröm csak ott van, ahol békesség van. Jézus hozza az örömet. Nála kell keresni a békesség titkát is. Soha még senki úgy nem jött a világra, mint Ő. Angyalok jelentik be, hogy megszületik és pásztorok a legszerényebb helyen találják meg. És soha senki nem élt következetesen oly alázatosságban, mint Jézus. Mint gyermek és mint ifjú a legszerényebb viszonyok között élt. Mikor kilép az életbe, alázatosan hajtja meg fejét a Jordánban Keresztelő János előtt. Bárhol találjuk meg Őt, mindig életelemében látjuk: alázatosságban. Ez számára az élet titka, ez az Ő dicsősége is.

A mindennapi élet nehézségei számára alkalmak az alázatosságban való gyakorlásra. Ezért nem talál nehéznek semmit és ezért tud gyönyörködni az Atya intézkedéseiben. Ő mindig tudja, hogy az érthetetlen is jó számára és hogy éppen sötét és válságos napokban van a legtöbb alkalom alázatosságban mondani: — „Legyen meg a Te akaratod.” Csak az alázatos ember jut Isten közelségébe. Aki tudja, hogy nem maga irányíthatja élete útját, hanem figyelnie kell azt, hogy Isten merre akarja vezetni. És a megismert akaratot alázatosságban szabad elfogadni és azt teljesíteni.

A béke hiányának oka mindig Isten akaratának ismeretének hiányában keresendő. Tehát sohasem külső körülmények tesznek szerencsétlenné, békétlenné egy embert. Az Úr

Jézus Geesemané kertjében megtanulta mondani: „Legyen meg a Te akaratod.” Pál apostol a börtönben is megtanult örülni és hálás tudott lenni azért a nehéz sorsért, amelyet elviselnie kellett. Egyszerű titok. Isten akaratát ismerni, azt elfogadni, magunkat annak készsége alávetni: ez békesség.

Mondja valaki, hogy ez nem modern beszéd. Ezt manapság nem lehet kívánni az embertől. Miért nem? Gandhit az ismert indus vezért, aki ismét fogságban van, nem számítják a keresztények közé. De csak a legjobb keresztények mutatták meg az alázatosság dicsőségét úgy, mint ő. Gandhi ruhában a legnagyobb alázatosságban él. Még valóban a legnagyobb alázatosságban él. Még ruházatában is olyan szerény, hogy kevesebb és egyszerűbb nem lehet. Soha erőszakot nem alkalmazott, fegyvert nem használt. Mégis senkitől sem félnek az Indiát leigázó katonaságok jobban, mint tőle. Nála láthatjuk példában, hogy nem ruha, nem pénz teszi az embert, sem az igazi hatalmat, hanem a végtelen alázatosság és egyszerűség, amely legyőz minden akadályt.

Sok szomorúságot, elégedetlenséget és nyomort is hozott az emberekre az üres gög, és a felebarátot lenéző dölyf. A felebarátot lenéző, mindenki előtt feltünni vágyó ember nemcsak magának szerez bajt, de másoknak is romlására van rossz példaadásával. Most karácsony táján próbáljuk megérteni és aztán törekedjünk gyakorolni az alázatosság dicsőségét. Alázatossága felett senki nem győzedelmeskedhetett. Jézus élete példa számunkra. Az Ő békessége, a mi békességünk is lehet. Tekintsünk reá és kövessük Őt az alázatosság útján. „Dicsőség az Istennek és békesség a földön a jóakaratu embernek.” T.

A kemence teszi próbára a fazekas edényeit. Az igaz embereket pedig a nyomorúság kísértése.
(Sir. 27/6.)

Amit nem gyűjtöttél fiatal korodban. Hogyan találhatod meg vénségedre?
(Sir. 25/6.)

Amit Isten gyermekeinek el kell hagyni.

I.

A látszat.

Elveszteni? Igen! Elhagyni.

És ha te drága Testvér nem hagyod el, úgy bensőleg nem fejlődhetsz. Isten országában, mindig ezen alapige után kell igazodni: — Veszteségtől a nyereséghez. — Talán már néhány éve, hogy megtértél, megöregedtél az Ur követésében és azt kérde: — Mit kell tulajdonképpen elvesztenem? Mindig valami kifogásolnivalót találnak bennem.“ — Lásd be, ha így beszélsz, akkor legfőbb ideje, hogy elhagyd hamis öntudatodat, mert félek, hogy bensőleg arra a fokra léptél, amikor magadat, valaminek tartod és a bukás, — talán a nagy zuhanás, — nemsokára beáll. Azért, mi Isten gyermekei, hagyjuk magunkat megintetni: — Nekünk el kell veszíteni annak látszatát, mintha mi valakik lennénk és nem lenne elhagyni valónk. Látogatásaim során, mindig tisztábban kitűnik, hogy oly sok testvér megalégszik azaz, hogy eljárnak az órákra, imádkoznak az imaórákon és hogy ott szerepelnek a tagok névjegyzékében, s itt-ott részt vesznek valaminek. Ismerik pontosan a közösség állapotát és tudják, hogy az egyes lelkek hogy állanak bensőleg. Megtérésük óta óriásit növekedtek az ítékezésben, az elítélésben, a bíráltságban a testvérekkel szemben. De Isten ígéje: — „Egymás terhét hordozzátok.“ — teljesen ismeretlen előttük. A teherhordozás nekik nagyon kényelmetlen, s szerintünk, — az a munkálkodó testvéreknek, az alkalmazott nővéreknek, vagy az előjáróknak való. Minden látszat, minden látszat a benső életben. Azon gazdag tapasztalatokkal ámitják magukat, melyeket évek hosszú során át szereztek. Megelégednek az ismerettel. És a cselekedetek és az ismeretek kiélése hiányzik. Fecsegők lesznek és beszédük élvezhetetlen. Kérdezd csak meg testvéreid, hogy mi voltál eddig nekik? Nem volt mindig igazad, vagy nem akarod, hogy mindig igazad legyen? Oly sok testvérnek van a fejében, vagy szavaiban igaza, de életük vádolja őket és beleesnek abba a borzalmas bűnbe, hogy életük egy hazugság és kizárják magukat Ján. I 1. alapján Istennel és a testvérekkel való közösségből. Életük — szegény és hazugság.

Kedves Isten gyermeke, mondd meg szívedből és lelkedből, hogy a te életed idáig látszat, vagy valóság volt? Kérlek, hagyd el végre a látszatot és Istennek erejében lesz részed. Szolgáltasd ki végre teljesen magadat Jézusnak.

Mondjak néhány példát? Itt egy testvér, gyermeke halálos beteg. Senkisémet látogatta meg őt. Igen. Ez megtörténik. Vagy tudott dolog, hogy egy testvér bensőleg rosszul áll,

hozzá még egy és más hibái vannak. Beszélnek róla, ellenszenves lesz a testvérek előtt és vissza huzódnak tőle, ahelyett, hogy mint gyengét, kettős szeretettel hordozzák, hűségesen imádkoznának érte, meglátogatnák és segitnének küzdelmeiben.

Vagy hosszú ideje nem jön egy testvér a gyülekezetbe. A férje, egy iszákos ember, nem engedi. Ugy látszik senkisémet tudja a testvérek közül. Senkisémet hordja szívében a testvér nyomorúságát. Miért nem állanak melléje? Miért nem imádkoznak férjéért, mintha a testvér saját testük és vérük volna. Hol marad az ige betöltése: — Arról ismerik meg, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok. — Hol marad betöltése: — Egymás terhét hordozzátok. Gyengéket erősítetek. Kicsinyhitűeket vigasztaljátok. Nem de látszat? Látszat és ismételten csak látszat, de kevés valóság.

És ami a legrosszabb, nem lehet megmondani, nem szabad inteni. Nem engedik magukat a lelkek a helyes utra irányítani. Terhünk métermázsánkint nehezedik ránk, s a világ nevet. És ismét azt a benyomást nyerem: a lelkek kiáltanak atyák és anyák után a Krisztusban. Keresnek lelkipásztorokat és segítőket, de csak kevesen vannak, kik erre a szent hívásra magukat előkészíteni engedik, hogy valóban azokká legyenek.

Olyan sokan, csak játszanak Istennel, Isten ígéjével és a közösséggel. Nem jutnak el odáig, hogy saját életüket meggyűlöljék és önmagukat megtagadják.

Végül kedves lélek, még szeretném neked az I. Kor. 4/12-t figyelmedbe ajánlani. Ha szidalommal illetünk, jót kívánunk, ha háborúságot szenvedünk, békességgel türjük. — Tudod ezt? Hogyan veszed, ha testvéred, munkatársad megsért? Elhordozod, áldod, türgöd? Vagy annyira felindulsz, hogy a közösségnek, testvéreknek, prédikátornak hátat fordítasz? Akkor, igen, akkor csak látszat van életedben. De add ezeket fel. Teljesen térj meg. Add át egészen Jézusnak magadat és tetterő ömlik életedbe. Boldog leszel és az Ur békéje lesz veled, az a béke, mely minden értelmet felülhalad. Látszatot, vagy erőt akarsz? Mid van? Látszat, vagy erő???

II.

Rendezetlen mult és jelen.

Multad és jelened büneit lehet, szükséges, sőt el kell veszíteni. Olvasd Jakab 5/16: — Valljátok be egymásnak büneiteket. — Igen. — mondod te. — Isten gyermeke, már nem él a mult büneiben, legalább is tudatosan bűnben nem él. Jézus vére megtisztította. Bizonyyal így kell lenni.

Valaki hamis esküvel megcsalta testvérét, vagy szomszédját. Segit az rajta, ha ezt a bűnt, csak Jézusnak mondja meg? Isten lel-

ke mindig követni fogja: — Eredj és hozd rendbe ezt a dolgot. —

Más atyját, vagy mást meglöp, meghazudtolja, vagy megeseálja. Nem fog addig nyugtot találni, míg a dolgot, melyre Isten lelke ujját rátette rendbe nem hozza.

Tiszta dolog, hogy aki emberek előtt nem akar meghajolni, annak megtérése nem valódi. Ki még a maga tisztességét félti és nem fektetett mindent az Ur oltárára, az még nem indult el komolyan az Ur útján. Nem azt mondta-e Zakeus, miután az Ur elhívta: Ha valakitől valamit elvettem, négy annyit adok vissza. Sok Isten gyermekéről tudok, kik korábbi szörnyű bűneik miatt nem tudtak nyugalmat találni, míg Isten lelkének nem engedélmeskedtek, emberekkel el nem intézték dolgukat és meg nem alázkodtak.. Minden Isten gyermeke számára szükséges ezen az uton járni és magát s lelkéjét egy lelkigondozóra bízni. A tapasztalat azt bizonyítja, hogy lelki vezető nélkül, csak kevés Isten gyermeke tud előbbrejutni. De természetesen megszentelt személyiségnek kell annak lenni, aki e téren nekünk szolgálni képes.

Ha Isten gyermeke nem könnyít lelkén, úgy évek hosszu során át vonszolja ez adóságát. Némely embere sohasem lesz boldog, mert tartósan engedetlen Isten Szentlelke iránt, ki azt mondja: — Hozd a te bűnödöt egyszer egy megszentelt ember előtt világosságra. — Ha te Istennek gyermeke, békétele és erőtelen vagy, úgy annak az lehet az oka, hogy nincsen az egész multad rendezve. Erről még sokat beszélhetnénk, de helyszüke miatt csak rámutathatok.

Épen így áll a helyzet a jelen bűneivel, azaz azokkal, melyet még tudatosan elkövet. Hát előfordulhat? Ott volt pl. egy ember, a testi bűnének rabja. Önmaga ellen vétkezett. Összetört, megtért, beismerte bűnét. Néhány hét mulva győzedelmeskedett. Egy gyöngé pillanatában ismét régi bűnébe esett. Most a helyett, hogy a világosságra hozta volna és azonnal Jézushoz jött volna és lelkigondozójának megmondta volna, szégyelte magát és eltitkolt. (32. zsolt. 3.) Így lesz Isten lelkének engedetlen. Így hurcol magával egy letört lelki ismeretet. Elégedetlenség lelke tér a szivbe, nyomorultul és szerencsétlenül érzi magát. Küzd, imádkozik, látogatja a közösségi órákat, traktátusokat osztogat, de szivében jajgat és bünt bűnre halmoz. A sziv mélyen szomorú, nyomorult és mindig szerencsétlenebb. Öröm és béke nincs a szivben. Magának és másoknak teher. Kűszködik, imádkozik titokban, otthon sokszor órák hosszat. Minden hiába. Tovább, tovább bűnözik és a világosság útján nem akar járni. Így nem szabadul a büntől. Ezen az uton odajut, hogy szivében mélyen megkeseredve így szól magában: — Számodra nincsen mentség, oly gonosz vagy... és öngyilkossági gondolatokkal foglalkozik, pedig talán már évek óta megtért. Talán ha egy ilyen lélek van

közöttünk, az Ur hívja: — A te bűneidet el kell hagynod. Jöjj hozzám, Üdvözítődhöz, de hajolj meg emberek előtt is. Eredj a világosságra. — Es ha százszor vétkezel, eredj százszor Üdvözítődhöz és lelkipásztorodhoz. Alázd meg magadat százszor, ha Isten lelke azt követeli és a győzelem tiéd lesz. Magam is tudom ezt és testvérek élete is bizonyoságát adta ezen út helyességének. Amióta föltétel nélkül küzdök magam ellen, eséseimet, lelkipásztor elé hoztam, bűneimet emberek előtt is rendeztem, azóta komolyan megszabadultam a hazugságtól, haragtól, szeretetlenségtől stb.

Ugy van az, hogy Istennek némely gyermeke nem jut másképp előre, csak ha a megaláztatás ezen útján megy. És miként a test vágyainál van, úgy van a haraggal a hazugsággal, érzékenységgel, kemény természetteddel feleséged ellen, szeretetlenségeddel testvéreid ellen és más megkötözöttségekkel és bűnökkel. Tudatos bűneidet bármily csekélynek látszanak is el kell hagynod, különben lelkileg visszafejlődsz, erőtelen leszel és bensőleg egyszerűre tönkre mégy. Milyen tudatos bűnöd van kedves Isten gyermeke? Azt el kell hagynod, különben hitéleted egy nyomoruság. Üdvözítő vár reád, kedves testvér.. Mélyen szomorkodik fölötted, hogy milyen régen hordod terhedet, mely olyan esufosan rád rakódott.

Jöjj Hozzá, jöjj az alázatosság útján, ha ő azt kívánja, mert Isten az alázatosnak kegyelmet ad (Pét. I. 5/5.) és az őszintéknek sikert ad.

(E. Dohne u. Liebstöckl.)

Van pokol...

Hitetlen ateista banktisztviselő voltam. Egy Bronberg Frigyes nevű német ember velem együtt dolgozott a bankban. Egyik este a vallásról vitatkoztunk és mivel mind a ketten hitetlenek voltunk esufolódtunk az isteni dolgok felett. Egyszer csak azt mondja a német barátom: „Te Ottó, ha van pokol akkor én biztosan oda kerülök, mert én nem vagyok hívő keresztény. És ha én előbb meghalok mint te és tényleg, ha volna pokol úgy visszajövök hozzád és értesítelek a pokol létezéséről. Jó?” Erre azt mondtam: „Jó, Frigyes maradjunk ennél, mert tudod, ha én meghalnék úgy én is a pokolba kerülnék, mert én sem vagyok hívő keresztény. Így, ha én halok meg előbb úgy én jövök vissza hozzád és mesélek neked a pokolról. Ekkor Frigyes hazament és négy napra rá meghalt. Megdöbbenve mentem el temetésére, temetés után hazamentem és lefeküdtem. Ablakaim mint rendesen most nyitva voltak és csakhamar elaludtam. Egyszerre csak a szél szemembe csapta az ablakfüggönnyt, mire felébredtem és felültem ágyamban és — és őh mi borzalom, — az ágyam végénél megjelent Frigyes, ki hozzám közeledve felnyitotta mellét és azt mondta: „Ottó, van pokol és én

benne vagyok, a pokol meg énbennem." S aztán eltűnt a látomás.

Ha e történet csak költött is, úgy mégis van pokol, vagy örök kárhozat, mert ezt a Szentírás mondja. De aki hisz az Ur Jézus Krisztusban az üdvözüli és nem kárhozik el. Ján. 3, 18. 36. De aki nem hisz a Fiúban az a kárhozatban marad.

Németből Sch. J.

H I R E K.

A MAGYAR BIBLIA TÁRSULAT megalakult. Egyelőre a régi bibliákat hozza forgalomba kedvezményes áron. Kívánatos volna, hogy minél többen a tagok sorába lépjenek. Akik legalább havi 1 pengőt fizetnek, rendes tagjai lehetnek a társulatnak. Levelező lapon lehet bejelenteni a csatlakozást. A Társulat a haretéren lévő katonákat kedvezményes áron kívánja ellátni Bibliával. A katonák hozzártartozói és kérhetik e kedvezményt, vagy a katonák maguk kérhetik tábori lelkészük útján. Hasonlóképpen ólesó Bibliát akar eljuttatni a Társulat a tanuló ifjusághoz is. Ezért támogassuk a Magyar Biblia Társulatot azáltal is, hogy tagjainak sorába lépünk.

EVANGÉLIZÁCIÓS napok voltak Pécsen, ahol Liebstökl prédikátor testvér munkálkodott és november második felében Budapesten és Rákosszentmihályon Dr. Szalós prédikátor testvér hirdette esténként az evangéliumot. Az Ur gazdagon megáldotta a munkát és az Ő Lelkének ereje érezhetőleg nyilvánult meg az összejöveteleken.

OKTÓBER 25-ÉN TEMETTUK EL KISPESTEN, nagy részvét mellett, Horváth Istvánné, született Vellner Ágnes testvériünket. Horváthné testvér még Dr. Szalós tv. idejében tért meg és azóta híven szolgálta az Ő Megváltóját. Még 2 nappal halála előtt meglátogattam, amikor is tanubizonyosságot tett arról, hogy Jézus véreben talált bünbocsánatot, az Ő kegyelmének gazdagsága szerint. Szegény testvérünk sokat szenvedett életében. sok minden ment át. De most az Ur Jézus letöröl minden könnyet szemeiről. A vigasztalásnak Istene pedig megfogja vigasztalni a visszamaradt szeretteit, férjét és egyetlen leányát és utóbbinak két gyermekét. Sch. J.

EGYETEMES IMAHÉT. Mindazokkal, akik 1942.-ben az évkezdő egyetemes imahétet megtartották, közöljük, hogy az erről befolyt perselypénzek a következő összegeket mutatták: ref. gyülekezetek 473.84 P, ev. gyülekezetek 143.53 P, kisebb felekezetek gyülekezetei 99.78 P, egyesületi összejövetelek 70.85 P, felekezetközi összejövetelek 201.98 P, összesen 989.98 P.

Ennek az összegnek egy igen nagy részét felemésztette az imaheti felszólamlások-

nak 5.000 példányban való kinyomatása és szétküldése. A megmaradó összeget a Magyar Evangéliumi Szövetség munkájának felekezeti érdekeket szolgáló céljaira használtuk fel.

December elején szétküldjük az 1943. évi imahét programját. Már most nagyon kérjük az egyházak és egyesületek vezetőit, hogy a január 3-tól 9-ig terjedő héten az imaheti összejövetelek számára szíveskedjenek az időt szabadon tartani. Nem csak öt földrés tapasztalatai mutatják azt, hogy évnék ilyen imádságos megkezdését Isten gazdagon megáldja, hanem a magyarországi összejövetelek beszámolóit is sokszor megható módon tesznek erről bizonyosságot. A Magyar Evangéliumi Szövetség címe: Budapest, VI., Andrassy-ut 83. fsz. 2.

Szerkesztői rovat.

A kedves olvasóinknak áldott és örömteljes karácsonyi időszakot kívánunk. Tekintsünk szívünkbe és megfogjuk ismerni azt a nagy kegyelmet, amelyben Isten mindnyájunkat részesített karácsonykor. Milyen esodálatos Üdvözítőnk van nekünk, Ő nem akart lenni senki és semmi más, csak áldás és öröm mindenki számára. Ő nem vetett meg senkit. Se gazdagot, se szegényt, se tudóst, se tudatlant. Ő minden egyes emberben testvéreire ismert és oly alázatosságban jelent meg, amiben mi sohasem élhetünk. Tehát ne csak ne vessünk meg senkit, hanem kövessük Jézust az alázatosságban. Ne gondoljuk, hogy külső fény és pompa valakit is boldoggá tehet. Ide csak egy út van. Az alázatosság útja. „Aki első akar lenni, legyen mindenkinek szolgálója.” Igenis szó szerint kell venni. Jézus lábát mossa tanítványainak. Jézus annyira megalázta magát, hogy senki rajta túl nem tehet. Ezért volt Ő független minden emberi gyarlóságtól, minden földi változástól. Ő nem félt soha, Őt soha senki zavarba nem hozhatta. Annyira nem várt el senkitől semmit, hogy megesodálta ezért Őt barát és ellenség egyaránt. Az alázatossága tette Őt dicsőségessé. Ő igazi király volt. Nézzünk fel Reá ezen karácsonyi időszakban úgy, hogy mi magunk is megismerjük az alázat dicsőségét. És járjunk azután is az Ő alázatos nyomdokában és az Ő békességében.

Olvasd és terjeszd a „Békeharang”-ot!

Kiadja: Keresztyén Könyvesház korl. fel. Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Felelős kiadó és szerkesztő: Tessedényi János, Budakeszi, Fő-u. 5.

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvár. Nyomdáért felel: Henczer István.